

182.

Crin y expiatio?

Crim y Expiació.

(Poesia dedicada a mon coral amicah en Joseph Parra, Sr.)

Jerusalem, Jerusalem!...

I

Perquè tant sanguinaria y sabrosa
 vos pujant del alt Gólgoth jels peccats?
 i perquè ab vistas inquietas y anhelo en
 esguardas si 'l Calvari prest u' atenyis?...!

Jerusalem, Jerusalem trepidada,
 si pujas allà dalt a' executat
 lo que ha lo cas remeganta esida:
 «Jens en creus infames tuy motirà»

Primé 's torneu les plantes roca dura,
 primer ton alé 's gelé mes te val!
 que adelanta' un pas mes, tantat pejusas,
 del Calvari per l' ample caminal.

Regonieix las follia y 'l ageuolla,
 clamant perdó, si los pens d'ey innocent,
 que fas requir ab la peyuga orgolla
 ensemps que esuels escanishí vas fent.

Jerusalem, Jerusalem trepida,
jamay tengueras la malvada ma
ab sauch del Dui a la Vida dona vida,
del Dui a la Mort mateya mort pot da!...

Mes ay! que en sa follia l'cor no escolta
la malvada ciutat y pujant va
al Calvari... ja doni l'ultima volta
le riti malehit assolis ja.

D'entre escamis insults y paraulades,
esten en les crew dura al Salvador;
y en los sants peny y mans, les martellades
prest obren quata llagues de dolor....

Oh fera Dio! les tristes armonies
dels martells, que t'remembren lo trist cant,
que temps ha sospirava Serenies,
en les riberes del ton riu Sorclan?:

"Jerusalem, Jerusalem impia,
tu al fill del home dasarais en crew;
mas prest venstra de l'expiacio lo dia
y barbarais l'immens poder de Deu."

II.

« Ah! ja lo bon Jesus en creu infame
 agonej', sens que pass' de tant dolor,
 antè, ~~salgant~~ salgant los ulls al cel, exclama:
 «fasses la vostra voluntat sempre»

«Perdonas oh Pare a la ciutat follida
 que los folls no caperen lo que feu...»

«La missió que 'm donareu ja he complida;
 en les tuas mans mon exercit coman»

I finà!... Ensenys se fon en mitj del dia
 lo sol; la blanca lluna torna en sanch;
 lo hirt y obscur mantell de nit ombria,
 al del dia reemplaça alegre y blanch.

La terra tota de dolor trontolla;
 s'esterla l' Montserrat; enuig lo rocam;
 los rius pareu sots curs; la mar bramolla,
 ejtantue monts d'escuma a cada bram.

Lo mort de son Creador l'Univers plora...
 ¿tu; que fas en tant criminal Sis?...
 Ah! mosat' mosat' aus que arriba l'hora
 de complir la sagrada predicció:

«Jerusalem, Jerusalem impia,
tu al fill del home clavaràs en creus;
mas prest vendrà de l'espició' lo dia,
i Kantaràs l'immens poder de Deu!»

III

Jerusalem son crim dejà oblidava;
mas los anys s'escolaren d'en gra en gra,
i se compleix, per fi, lo que anunciava
aquell profetich càntich jeremia.

Les aligues romanes, cap de llaç,
per tit, ting de Deu l'àngel venjador,
devallen, com los llamps de les bromades,
des llur nihil, sus lo poble peccador.

Beusempes que homes, dones, nins removiela cauen,
al esbatech de llus ales d'acer;
temples, torres, palaus llurs ruyes sauen,
fent de Jerusalem un porch desert.

Oh perjura ciutat! la mes volgueda,
un temps, del alt Senyor de terra i cel!
Oh perjura ciutat! ben mereuada,
ben mereuada ting ta sort cruel!

Si un jorn, trencant los ferros d'esclavatge
que los peus en Edom feyen dringà,
sonares a reverse l'bell paratge,
hont ton bressol la ma de Deu groupà:

Tu moyner la quietut venia validea,
que vetlla dia y nit tor enderòchez;
y si algun fill te queda encor ab vida,
erant avintà sempre per tota lloch.

"Jerusalem, Jerusalem impia,
tu al innocent Seny vas dava en creu;
mas ja has badat de l'equiacció l'elordia,
ja has karbat lo poder immens de Deu."

IIII.

Criticans!... los qui d'aquepa vida
escala d'altre vida mult mellor,
an am trencant ab planta adolorida,
l'humenat de la Fe ab lo resplandor.

No feu de nostra cor altre Calvari,
redavanthi a' Seny ab lo peccat;
alsembi de virtut, un santuariq
hont totemp, adora' l'Crucificat.

Que après quant ~~al~~ lo sonch de la trompeta,
al Vall de Josafat us aplequem tots;
nos poraran los àngels a sa dreta,
y Ell no dirà per ualtra, e por mots:

«Jerusalem, Jerusalem iníquia,
que 'm pares, en lo mon, clavan e creent;
allunyat' de ma vista: hoy es lo dia
de sentir lo poder inmens de Deu!»

Setubra de 1872.